

خطبه 25.10.2020 به فارسی

برادران و خواهران عزیز:

سال 1952 است و ما در یک کلیسای کوچک اصلاح شده در سواحل هلند هستیم. طوفانی در راه است. در یکشنبه مخصوصاً لازم میشود که رودخانه و آبریز تقویت شود. شورای کلیسا با عجله فراخوانده می شود ، اما پیشگویان تردید دارند که آیا آنها باید اجازه دهند که کلیساها قانون تعطیلات را نقض کنند و به نجات آبشار کمک کنند. سپس کشیش با صدای بلند میگوید: بزرگان و عزیزان من! لطفاً به یاد داشته باشید که پروردگار ما خود در زمانی دستور سبت را شکست.

و به عنوان یک یادآوری ، او مجدداً بخشی از فصل 2 انجیل مرقس را می خواند:

روخوانی مرقس باب ۲ آیات ۲۳ تا ۲۸:

۲۳ در یکی از روزهای سبت، عیسی از میان مزارع گندم می‌گذشت و شاگردانش در حین رفتن، شروع به چیدن خوشه‌های گندم کردند. ۲۴ فریسیان به او گفتند: «چرا شاگردانت کاری انجام می‌دهند که در روز سبت جایز نیست؟» ۲۵ پاسخ داد: «مگر تا به حال نخوانده‌اید که داوود چه کرد آنگاه که خود و یارانش محتاج و گرسنه بودند؟ ۲۶ او در زمان اَبیاتار، کاهن اعظم، به خانه خدا درآمد و نان تقدیمی را خورد و به یارانش نیز داد، هرچند خوردن آن تنها برای کاهنان جایز است.» ۲۷ آنگاه به ایشان گفت: سبت برای انسان مقرر شده، نه انسان برای سبت. ۲۸ بنابراین، پسرانسان حتی صاحب سبت است.

زمانیکه سخن او پایان می‌یابد ، یک کشیش محترم می‌ایستد و می‌گوید : " کشیش ، من همیشه از چیزهایی که جرات نمی‌کردم آزادانه صحبت کنم ، ناراحت بوده‌ام .

حالا باید این را بگویم . من همیشه احساس می‌کردم که آقا مسیح ما یه جورایی آزاد اندیش بوده است . "

و رئیس در این نظر تنها نیست. بیش از حد آزاد اندیش ، در برخورد با احکام و تفسیر او از قوانین بسیار آزاد - این همان چیزی بود که فریسیان فکر می کردند. داستان جمع آوری ذرت در روز شنبه که ما تازه آنرا شنیده ایم در یک مجموعه کامل از چنین داستان هایی قرار می گیرد که کارهای عیسی توهین آمیز است: او اقتدار می بخشد تا گناهان را ببخشد، او با باجگیران غذا می خورد ، شاگردانش مانند فریسیان و شاگردان یوحنا روزه نمی گیرند

، شاگردان در روز شنبه گوش های گندم می چینند و سرانجام عیسی در روز شنبه بهبود می یابد.

عیسی اتهامات را می پذیرد و از شاگردانش دفاع می کند: او داستانی را از کتاب مقدس یادآوری میکند ، زمانی که پادشاه داوود مجبور شد از شاول بگریزد و کشیش نان مقدس را به او داد. اگرچه داوود دستور سبت را نقض نکرد ، اما این دستور را که فقط کشیش ها مجاز به خوردن این نان شده بودند ، نقض کرد. اما پیام روشن است: نیاز داشتن از هیچ فرمانی آگاهی ندارد. انسان برای حفظ دقیق احکام خلق نشده است ، اما احکام موجود در جهت بشر است تا به بشر کمک کند تا بتواند با خدا و هموعان خود به خوبی زندگی کند.

ما امروز این آزادی را حق مسلم می دانیم. آنقدر طبیعی است که بحث در دستورالعمل های هلندی از سال 1952 به نظر ما کمی مضحک است.

از طرف دیگر ، من گاهی این احساس را دارم که در جامعه ما آونگ در جهت دیگری در حال چرخش است.

ماده 140 قانون اساسی می گوید: "یکشنبه و تعطیلات رسمی شناخته شده ملی به عنوان روزهای استراحت در برابر کار و تعالی معنوی از نظر قانونی محافظت می شوند. و هنوز روندهای توقف تولید در رقابت سخت صنعتی سودآور به نظر نمی رسند و همیشه صحبت از افتتاح مغازه ها در روزهای یکشنبه است. مشاغل پرستاری و خدمات اورژانس نیز باید در تعطیلات عمومی مانند افسران پلیس ، کارمندان حمل و نقل عمومی محلی و بسیاری دیگر کار کنند . اما ما واقعاً یکشنبه به چه نیاز داریم و آیا این فقط برای راحتی ما است ؟

فرمان خدا برای شما که تعطیلات را مقدس نگه دارید چه معنی دارد ؟ یکشنبه برای شما چه معنی دارد ؟

در کتاب مقدس ، استراحت سبت اساساً مخلوق خداوند است. او آنها را در روز هفتم ، شنبه ، یعنی روز شنبه آفرید. سبت برای انسان و همه مردم وجود دارد. این برای ارباب و همچنین برده ها ، یهودیان و همچنین غریبه هایی که با آنها زندگی می کنند و حتی گاوها اعمال می شود. سبت برای انسان وجود دارد ، نه انسان برای سبت. عیسی می گوید پسر انسان در روز سبت نیز خداوند است.

از این رو درک تازه ای از حفظ سبت و روز رستاخیز ایجاد شد . یکشنبه جایگاه سبت را در مسیحیت به دست می گیرد . درست مثل روزه ای تعطیل ، یکشنبه یک روز استراحت و

فراغت برای ما است . یک روز برای آمدن به خودت و بیش از همه به خدا ، یک روز برای نفس گرفتن.

سبب به خاطر انسان ساخته شده است ، و نه انسان به خاطر سبب.

در واقع - من باید با اصلاحیه اصلاح شده موافقت کنم : عیسی کمی آزاداندیش است. او مدعی آزادی خاصی از قانون و احکام برای خود و شاگردانش است. اما این بدان معنا نیست که او دستورات را به دریا می اندازد: عیسی در انجیل متی می گوید فکر نکنید که من آمده ام تا قانون و احکام پیامبران را بشکنم. (5:17) من نیامدم که آنها را نادیده بگیرم ، بلکه به آنها تأثیر کامل می دهم. آزاد اندیش بودن عیسی مسیح در دستورات در جایی که همه چیز مجاز باشد ، آزادی نیست. اما آنچه او انجام می دهد ، از جمله حفظ احکام ، توجه مردم را به خود جلب می کند. این اطاعت کورکورانه ، پایبندی سرسختانه به بندها نیست که برای برخورد وی با قوانین و مقررات تعیین کننده است ، بلکه فرمان عشق است که فرد آنرا درک می کند ، آنچه را که شخص به آن نیاز دارد می بیند. و از این طریق مشاهده می شود ، بحث در مورد کشیدن گوش به نظر من خیلی مسخره نیست. عیسی برای تفسیر انسانی از احکام تلاش می کند و این چیزی است که به همه زمان ها مرتبط است.

و این فراتر از نیاز روز تعطیل عمومی است . سپس ناگهان این سوال مطرح می شود که ما چگونه با افرادی که به دنبال حفاظت هستند برخورد می کنیم: در مرزهای اروپا ، در مرزهای آلمان و همچنین در کشور ما . این مساله به این مساله تبدیل می شود که در کشور ما قوانین و مقرراتی وجود دارند که به مردم خدمت نمی کنند . این سوال مطرح می شود که در کجا مقادیر پذیرفته شده برای افراد واقعاً خوب هستند یا فقط برای حفظ یک سیستم بکار می روند . در جامعه ما نیز باید همواره تلاش کنیم که کسانی را که پشت همه قوانین و مقررات نوشته شده مربوط به بوروکراسی ما هستند از دست ندهیم ، بلکه از همه قوانین غیر مدون اخلاقی و اخلاقی نیز پیروی کنیم . چرا که پشت همه قوانین نانوشته اخلاق و نجابت وجود دارد. استراحت روز شنبه ، که روز یکشنبه آن را جشن می گیریم ، می تواند در این زمینه به ما کمک کند. زیرا روز یکشنبه نه تنها یک روز استراحت است ، بلکه مزه طعم ملکوت خدا نیز هست. روزی برای یادآوری اینکه دنیای جدیدی در میان ما در حال رشد است. جهانی سرشار از عشق ، صلح و عدالت ، که در آن احکام ، قوانین و مقررات برای مردم وجود دارد و هدف آنها در نیکوکاری خداوند است .

آمین